

Efezským 5: 16 – 20: *Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. Proto nebuďte nerozumní, ale hledte pochopit, co je vůle Páně. A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalo zpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.*

Sestry a bratři,

Apoštol Pavel nám dnes ve svém listu napsal: „*Nepromarněte čas, neboť dny jsou zlé.*“

Na první poslech to zní prostě: být na pozoru a nemrhat časem, který nám v životě zbývá. Ale když se podíváme blíž, zjistíme, že Pavel nepíše ani slůvko o čase, který tiká na hodinkách. Takový čas bohužel promarníme někdy všichni. Já i ty. To Pavel velmi dobře věděl. Marníme čas tolika věcmi, které nás obírají o čas na hodinkách. Pavel zde mluví o něčem mnohem hlubším, než je ručička na hodinkách. Mluví o jedinečné chvíli, která má úplně jinou kvalitu a hodnotu: o šanci, která cosi změní nebo něco přidá. Řekové tomu říkali **kairos** – jedinečný okamžik; šance, která mění život; šance kterou člověk získá cosi vzácného.

Kairos – bůh příležitosti

Řekové si kairos představovali dokonce jako božstvo. Socha boha Kaira stála v olympijském gymnáziu. Měl zvláštní podobu: byl mladý nesmírně rychlý mladík s okřídlenými kotníky a běžel pořád vpřed – nikdy se neotáčel ani nikam nevracel. Na čele měl pramen vlasů, který si člověk mohl chytit – ale hlavu měl vzadu hladce oholenou. Co to znamená? Kairos se dá uchopit jen tehdy, když přichází směrem k nám tváří v tvář. Jakmile proběhne kolem, už není za co jej chytit. Stane pouze šancí, která je pryč.

Takový je kairos. Vzácná chvíle naprosto jiné hodnoty a kvality, nežli pár obyčejných vteřin či minut našeho času. Chvíle, kterou k nám kráčí Bůh; chvíle, která má potenciál a sílu změnit život, nebo člověku do něj dát cosi nesmírně vzácného – kousíček nebe.

Takové je i naše každé setkání na bohoslužbě, u modlitby, na zpěvu a všem co děláme ve sboru. Je to chvíle, která má sílu měnit životy, přidávat nám do duší nebeskou radost a klid.

Tímto vás chci i pozvat: zpívejme spolu v pěveckých sborech, modleme se na setkáních, scházejme se u biblických hodin, podílejte se na bohoslužbě spolu se mnou. Když nám Bůh dává takovéto vzácné okamžiky do životů, byla by škoda tyto chvíle nechytit za pačesy a nezískat z toho cosi vzácného pro naše životy.

Příběh o vrabci a králi Edwinovi

V starobylé anglické kronice je zaznamenán jeden pěkný příběh o rozpoznání Božího okamžiku a jeho síly. V 7. století vládl v Northumbrii král Edwin. Jednoho dne ho na hostině chtěl zabít vrah – dýkou potřenou jedem. Král přežil, i když byl raněn. Netušil, že jeho manželka, křesťanka Ethelburth, se celou noc modlila spolu s misionářem Paulínem k Bohu za jeho život.

Když se Edwin uzdravil, začal přemýšlet o víře své ženy a o tom zvláštním Bohu, který vyslyšel modlitbu. Pozval si Paulína, aby mu vysvětlil, co křesťané věří. A při té příležitosti povstal jeden z rádců a pronesl řeč, která se stala slavnou:

„Králi, lidský život je jako přelet vrabce přes královskou síň. Venku zuří bouře, sněží, je tma. Ty sedíš se svými hosty, v síni hoří oheň, je tam teplo a bezpečí. A tu vletí vrabec oknem, na chvíli proletí síní, kde je teplo, světlo a jistota – a pak vyletí ven druhým oknem zpět do temné bouře. Po tu dobu, co je vevnitř,

je tento ptáček v bezpečí a ochráněn před sněhovou bouří; ale po pár momentech bezpečí a jistoty zmizí z dohledu večerících lidí do zmrzlého světa, odkud přišel. Tak je to s lidským životem: na chvíli se mihne v bezpečí, ale odkud přichází a kam míří, to nevíme. Proto, králi, jestli toto nové učení přináší aspoň trochu světla do té temnoty, stojí za to je přijmout.“

Král Edwin se dal o rok později o Velikonocích pokřtít. Král Edwin rozpoznal Boží kairos: příhodný Boží okamžik – který nehodlal promarnit. Pochopil, že čas, který tyká na hodinkách – jedna z věcí které se člověk nejvíce bojí – může Bůh svojí pouhou přítomností proměnit na to, z čeho má člověk největší radost, největší sílu a nejpevnější naděj v životě. A k tomu čas s Bohem – Boží kairos přináší tolik jiných darů do života člověka.

Jak křehký je lidský život

Pavel proto píše věřícím do bohatého přístavu Efezus, křižovatky všech tehdejších kultur, filosofických škol a nápadů antického světa: „Dejte si pozor, jak kráčíte ... nepromarněte vzácný Boží okamžik“ nebo přesněji „Pozorně se dívejte, jak kráčíte.“ Pavel rád mluví v listech o srdci. Zde má však na mysli oči. Srdce je důležité, oko však dokáže vidět kam člověka vede každý jeho krok. Oko dokáže vidět, jak vzácné chvíle s Bohem mění celé tělo i duši, a jak změněné tělo a duše pak mění své okolí. Stejně tak, jak to já už měsíce vidím na našem sboru. Vidím, že vzácný čas s Bohem vás posiluje, mění a motivuje vaše kroky, dělá vám radost do života vede k obětavosti a lásce pro druhé. Podobně to viděl kdysi dávno Pavel na efezských křesťanech. Když i oko vidí to, co víra a srdce dokáží – je to ještě silnější zážitek. Právě proto Pavel nepíše: „Prociťte srdcem, uvažujte rozumem, jak kráčíte.“ Píše: „Pozorně se očima dívejte, jak kráčíte; Dívejte se, jak se formují vaše těla i duše a jak krásně mění své okolí.“

Exagorazó – vykoupit čas

„Nepromarněte čas!“. Takže nenechte si ujít vzácnou chvíli s Bohem? Ano, avšak Pavel zde píše cosi mnohem hezčího. Místo „nepromarněte “ v textu stojí **„vykupte do posledního kusu jedinečnou Boží chvíli z tržiště“**. Představte si agoru – starověké tržiště, kde se dalo koupit všechno možné. A mezi stánky je jeden, který nabízí poklad tak vzácný, že ho musíte vykoupit do posledního kusu, než bude pryč.

Představte si tržiště našeho vlastního života. Spousta stánků, hluku a ruchu všeho co nabízí svět. V jednom stánku se prodává kariéra, v jiném zábava, v dalším bohatství, v dalším pohodlí. A tam kdesi v rohu toho obrovského tržiště tisíců stánků, si svůj stánek se svým zbožím rozložil i Bůh. Stánek nenápadný, avšak se zbožím, které jinde nekoupíte: jedinečnými šancemi na chvíli s Bohem.

Apoštol říká: **vykupte to!** Nečekejte, až kupec zabalí krámek a půjde pryč. Nenechte Boží Kairos – jedinečnou šanci a chvíli s Bohem proběhnout kolem bez povšimnutí. Uchopte ho, dokud je tady. „Vykupte příležitost.“ Vykupte ji do posledního kusu i za cenu vlastního pohodlí. Vyměňte obyčejný pomíjitelný čas – hodiny a minuty – za chvíle, které mají věčnou hodnotu.

Mám obrovskou radost, že Boží chvíle a příležitosti budeme odedneška vykupovat společně a dívat se, jak společně kráčíme proměňováni silou těchto Božích okamžiků v našich životech.